

התנתא למשיחא בדרף היומיי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

- א. על הפרכת והוציאו למזבח והכניסן ... יציאה קרינא ביה תיקו.....2
- ב. נכנס לכפר ... מזייד פסול בשכיפר או בשלא כיפר.....3
- ג. לפר ושעיר של יום הכפורים שנשרפין אבית הדשן מטמאין בגדים שאר נשרפין
4
- הדרן עלך כל הזבחים שנתערבו.....5
- פרק תשעי המזבח מקדש.....5
- א. המזבח מקדש [את] הראוי לו ... כל הראוי לאישים אם עלה לא ...
הדם והנסכים ... ירדו.....5
- ב. הדם.....7
- ג. הזבח כשר ונסכים פסולין הנסכים כשירים והזבח פסול אפי' זה וזה
פסולין הזבח לא ירד והנסכים ירדו.....7
- א. שאין ראוי לו לא ... למעוטי קמציין שלא קידשו בכלי.....8
- ב. אימורי קדשים קלין שהעלין לפני זריקת דמן לא ירדו נעשו לחמו של מזבח.....8
- ג. לאהדורי פוקעין הוא דאתא.....8
- ד. עכולי עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עכולי קמורת.....8
- ה. עולת העוף פסולה ... קמצים שקדשו בכלי ... ירדו.....9

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומיי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הפרכתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

דף פג.

א. על הפרכתא והוציאו למזבח והכניסו ... יציאה קרינא ביה תיקו

כבר התבאר לעיל דף פב: שפר ושעיר¹ של יום הכפורים שדמם נכנס לקודש הקדשים אם הכניס דמם לקודש הקדשים והזה ממנו, והוציאו להיכל להזות על הפרוכת, וחזר והכניסו לקודש הקדשים נפסל, ואע"ג שהיה מקומו מ"מ עכשיו שיצא ואין צריך להזות בקדש הקדשים הרי הוא שלא במקומו.

וכן אם גמר הזיות שבקודש הקדשים והוציאו להיכל והזה והוציאו חוץ להיכל וחזר והכניסו להיכל נפסל. וי"א² שכיון שגמר ההזיות במקומו לא נפסל.

וכן אם הזיזה³ דם הפר והשעיר של יום הכפורים⁴ על הפרוכת בהיכל, ויצא חוץ למזבח הזהב להזות עליו וחזר והכניסו, נפסל הדם⁵.

¹ השנת הראב"ד שם הי"ד

² דעת הרמב"ם שם שיש לו פירוש אחר בסוגיא דמשום הכנסה לפניו לא מיפסיל כלל, על כן אם היה בקדש הקדשים (כרינו) ויצא להיכל וחזר לקדש הקדשים לא נפסל הדם כלל, והזור ומוזה בהיכל, דלא נפסל מחמת ביאה כלל כיון דהיה מקומו בתחילה, אך הוא ז"ל פירש דהפסול הוא מחמת יוצא, וכך היא שיטתו, דאם היה בקדש הקדשים ולא גמר הזאה והוציאו להיכל וחזר והכניסו לקדש הקדשים, אינו גומר הזיות בקדש הקדשים דנפסל הדם ביוצא, דבאמצע הזיות קדש הקדשים יצא להיכל. וכן אם באמצע הזיות ההיכל יצא לחוץ, אינו גומר הזיות בהיכל דנפסל הדם מחמת יוצא

³ מנחת חינוך מצוה קלט אות ג

⁴ ודוקא בפר ושעיר של יום הכיפורים, דבשעת הזאה על הפרוכת היה עומד לפניו ממזבח הזהב ומוזה, וגזרה עליו התורה ויצא, היינו להזאות המזבח היה יוצא חוץ למזבח, אע"ג דחד מקום הוא מ"מ כיון דהתורה קראה זה ויצא, א"כ התורה הוה ליה ביאה, אבל בפרים הנשרפים לא כתיב ויצא, כי גם בהזאות של הפרוכת היה עומד חוץ למזבח הזהב ולא יצא כלל להזאות של המזבח, א"כ בודאי חד מקום הוא, אף דהכניסו קרוב לפרוכת, מ"מ כיון דלא כתבה התורה לשון יציאה הוה ליה חד מקום, עיין יומא ג"ח ע"ב, וזה פשוט וברור (שם)

⁵ דזהו איבעיא, בזבחים פב ע"א, כיון דחד מקום הוא לא נפסל בהכנסה זו, או דילמא יציאה כתיבה בה, ועלתה בתיקו והרמב"ם השמיט זה וצ"ע גדול, ונושאי כליו לא הרגישו בזה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ויש שהסתפק⁶ שאפילו אם לא יצא אלא שאחר הזאה על הפרוכת עמד על מקומו הראוי להזאה על מזבח הזהב כלומר בין המזבח לפתח ההיכל, ולא הזה עליו וחזר והכניסו לפניו מן המזבח אפשר שנפסל הדם ושוב לא יוכל להזות על מזבח הזהב שגם זו היא יצאה חוץ למקומו.

ג. נכנס לכפר... מזיד פסול בשניפר או בשלא כיפר

דם הטאת אם הכניסו לכפר בו בפנים ולא כיפר, אלא הוציאו ולא הזה ממנו בפנים כלום ו"א⁷ שאם הכניסו במזיד פסול, וי"א שאפילו במזיד אינו פסול עד שיכפר⁸, ודווקא במקום הראוי לזריקה, כגון שהכניס בהיכל והיזה על הפרוכת או על מזבח הזהב, או בקדש הקדשים בין הבדים, אבל אם זרק במקום שאינו ראוי לזריקה בודאי לא נקרא כיפר⁹.

⁶ תורת הקדשים מו. אות נ

⁷ דעת הרמב"ם פסולי המוקדשין פ"ב הט"ז ועיין בכסף משנה ובלחם משנה שם שתמהו דנראה בש"ס דבלא כיפר כשר אפילו במזיד, ועיין מה שכתב בשם הר"י קורקוס, ועיין לחם משנה

⁸ וכ"כ בזבח תודה דף מו. שכן דעת המפרשים, והנה דבר זה דכיפר לא נתפרש לי מאי זה, כגון שהכניס הטאת החיצונה להיכל, אם נפסל בהיזה על המזבח לחוד אפילו בלא הפרוכת או על הפרוכת לחוד בלא המזבח מיקרי גם כן כיפר. וכן בלא היזה רק מקצת הזאות אי מיקרי כיפר, דאפשר דלא מיקרי כיפר רק אם היזה כדין הטאות הפנימיות, וצריך בהיכל שבע הזאות על הפרוכת וארבע מתנות על קרנות המזבח, ומתנה אחת מעכבת בחטאות הפנימיות, א"כ לא מיקרי כיפר רק אם עשה כהכשר פנימיות, וכן בקדש הקדשים כל (שבע) (שמונה) הזאות, וכן נראה ועיין רש"י שם ל"ז ע"א ד"ה הכניס, שפירש דר"י יהודה פוסל כשנותן ממנו על מזבח הפנימי וכו', נראה דעל המזבח לחוד נפסל, ולי נראה כמו שכתבתי דצריך הזאה בעין כשרה, ורש"י לא דקדק בזה, דאין כוונתו לפרש רק דבהכנסה לחוד לא מיפסיל ע"ש (מנחת חינוך שם אות ה)

⁹ מנחת חינוך שם אות ה אם כן נכנסם לאולם לא משכחת לה לדעה זו כיפר, דשם אין מקום הזאה כלל, אם כן אין נפסל הדם אבל לרמב"ם שבכניסה לחוד כיפר אפשר שנפסל אף באולם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

וכבר התבאר לעיל דף פב. שאם הכניסו לפניו בשוגג¹⁰ י"א שהרי זה כשר כל זמן שלא כיפר ומזה ממנו בחוץ שהרי לא כיפר בקדש¹¹ ואם כיפר פסול¹². וי"א¹³ שבשוגג אינו נפסל אפילו כשכיפר.

ג. לפר ושעיר של יום הכפורים שנשרפין אבית הדשן מטמאין בגדים שאר נשרפין

כבר התבאר במסכת יומא דף סח: שמפי השמועה למדו שהנושא פרים ושעירים הנשרפין להוציאן לבית הדשן לשורפן טמא ומטמא בגדים דין תורה כל זמן שהוא עוסק בהולכתו וטעון טבילה והערב שמש, כמו המשלח את השעיר לעזאזל שהוא מטמא כל בגד וכל כלי שיגע בו בכלים שעליו כל זמן שמתעסק בשלוחו שנאמר והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו.

וכל החטאות הנשרפות¹⁴ מן הפרים ומן השעירים השורפם מטמא בגדים בשעת שריפתו עד שיעשו אפר, שהרי הוא אומר בפר ושעיר של יוה"כ (ויקרא טז פסוק כח) והשרף אתם יכבס בגדיו מפי השמועה למדו¹⁵ שזה בנין אב לכל הנשרפים שיהו מטמאין בגדים עד שיעשו אפר¹⁶, אך המתעסק בהן משיעשו אפר אינו מטמא בגדים.

¹⁰ האי שוגג היינו שקסבור שהוא פנימי או כעין מתעסק ולפי"ז אם הביא בשוגג ונודע לו והזה במזיד או הכניס חבירו בשוגג והזה הוא במזיד פסול (חזו"א זבחים סי' יח ס"ק א)

¹¹ ועל הכניסה לחוד אין לחייבו שמכיון שבשוגג הוא לא חשיב נכנס לכפר (קרו אורה זבחים לו ע"א ד"ה והרמב"ם)

¹² כל מקום שבעיניו שיכפר הוא דוקא אם הכניסו כשר לעבודה כיון דצריך שיכפר וילפינן מגזירה שוה אשר הובא את דמם לכפר, דומיא אשר הובא ונו' לכפר, דוקא בכשר אבל אם הכניסו מי שפסול לעבודה לא פסל מלבד בפסול טמא שפוסל ובמקום שהכניסה לבד פוסלת אפילו הכניסו פסול כיון דצריך שיכפר וילפינן מגזירה שוה אשר הובא את דמם לכפר, דומיא אשר הובא ונו' לכפר, דוקא בכשר (מנחת חינוך שם אות ח)

¹³ ליקומי הלכות זבחים פב ע"א (מה ע"ב בדפו"י) בעין משפט אות ט ובזבח תודה כתב על דברי הרמב"ם ולא אדע מקורו.

¹⁴ רמב"ם הלכות פרה אדומה פרק ה הלכה ד

¹⁵ באמת מומאת בגדים בנשרפים לא כתיב רק בפרה אדומה, ובפר ושעיר של יוה"כ, אבל בפר העלם דבר ופר בהן משיח ושעירי עכו"ם לא כתיב כיבוס בגדים. אלא שבספ"ח דזבחים ילפינן להו מיוה"כ. ערוך השולחן העתיד הלכות פרה אדומה סימן ס סעיף יד

¹⁶ פסק בתק דשויא חרובא לא מהני אלא צריך שיעשו אפר.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ואי זהו שורף – זה המסייע בשריפה כגון המהפך בבשר והמשליך עצים והמהפך באש והחותה גחלים כדי שתבער האש וכיוצא בהן.

אבל המצית האור והמסדר את המערכה טהור, שהכנה לשריפה לאו כשריפה דמי. בד"א בשלא אירע להן פיסול ונשרפו כמצוותן בבית הדשן, אבל אם נפסלו בעזרה נשרפין שם כפסולי המוקדשין ושורפין טהור.

הדרן עלך כל הזבחים שנתערבו

פרק תשיעי המזבח מקדש

**א. המזבח מקדש [את] הראוי לו ... כל הראוי לאישים אם
עלה לא ... הדם והנסכים ... ירדו**

זבחים¹⁷ שחוטים שעלו לגבי המזבח, מפשיטין ומנתחין במקומן ומוריד הקרבים ומדיחין במים וחוזר ומעלה אותן ומוריד את העור ואת הבשר ונותנו לבעלים וחוזר ומקטיר את השאר.

ומפני מה לא יוריד הכל אלא יפשיט וינתח בראש המזבח, שכל הראוי לאישים אם עלה לראש המזבח לא ירד, שנאמר (שמות כט פסוק לו) **כָּל הַנִּגַּע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ, יִכּוּל אִף עַל פִּי שְׂאִינּוֹ רְאוּי, תִּלְמּוּד לּוֹמֵר (וַיִּקְרָא וּפְסוּק (ב) הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה, מַה עוֹלָה שְׁהִיא רְאוּיָה לְאִשִּׁים אִם עֹלָתָה לֹא תִרְדּ אִף כֹּל הָרְאוּי לְאִשִּׁים¹⁸ אִם עֹלָה לֹא יִרְדּ. וַיִּתְבָּאֵר עוֹד לְהִלֵּן דָּף פֶּד.**

¹⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה ג

¹⁸ רבינו ז"ל פסק כר' יהושע משום דבדם ונסכים פליג עליה ר"ג ואמרו שם בנסכים הבאים עם הזבח לדברי כולן ירדו לדברי רבן גמליאל ור"ש לא ירדו וראוי לפסוק ככולן נגד רבן גמליאל ור"ש ואי בנסכים הבאים עם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

הכלל כל שפיסולו בקודש¹⁹, הקדש מקבלו²⁰, וכשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו שנייה שהרי פסולין הם.

מזבח הפנימי²¹ מקדש פסולים²² בין ראויין לו בין שאינן ראויין לו, אבל מזבח החיצון שהוא בניין של אבנים ומחובר לקרקע²³ אינו מקדש אלא פסולין הראויין לו²⁴.

כיצד מזבח החיצון שעלו לו זבחים שנפסלו לא ירדו, עלתה לו קטרת זרה²⁵, תרד שאין הקטרת זרה ראויה למזבח החיצון²⁶.

אבל מזבח הפנימי שעלה לו קומץ מנחה, בין כשר בין פסול, לא ירד²⁷, וכן קטורת זרה לא תרד²⁸, וכן כל כיוצא בזה.

הזבח אמרו שם לדברי ר"ג לחודיה לא ירדו וראוי לפסוק כרבים אצל יחיד וא"כ הרי בנסכים דהלכתא כר' יהושע וגבי דם נמי רבי יוסי הגלילי ור"ע פליגי עליה דמר יליף מכשבים ומר מעולה וא"כ ראוי לפסוק כר' יהושע ואינך מילי דפליגי תנאי דמתני' עם תנאי דברייתא פסק רבינו ז"ל כתנאי דמתני' דנראה עיקר ומשום הכי כתב קומץ המנחה שלא נתקדש בכלי שרת כלומר דאם נתקדש בכלי שרת לא תרד כתנאי דמתני'. לח"מ שם.

¹⁹ רמב"ם שם הלכה ה

²⁰ לכאורה משמע להלן פ"ד א' דזה לדברי ר"ש יעו"ש וא"כ רבינו שפסק כדברי ר"י בהלכה ו' לא הו"ל להביא זה הכלל ועיי"ש ב' אולם בתו"כ פרשת צו פ"א ובזבחים כ"ז ב' ובנדה מ' ב' משמע לכאורה דר"י ג"כ ס"ל זה הכלל רק דממעט הני תלת דסעיף ו' ועיי' בזבחים פ"ט ויש ליישב דגם ר"י ע"כ ס"ל האי כללא והכי משמע בתוס' ס"ה א' ושם כ"ה א' ובמנחות י' ב' יעו"ש והא דקאמר ור"י יליף טעמיה מפני מה לן בדם וכו' היינו לומר שמטעם זה הוא פסולו בקדש מיקרי והבן ופשוט. הר המוריה שם.

²¹ רמב"ם שם הלכה יח

²² הפנימי הוא של זהב ואינו מחובר לקרקע והוא כלי שרת ככל הכלי שרת.

²³ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קל סעיף א

²⁴ הטעם ג"ל דבחצון כתיב: היא העולה, ודרשינן מה עולה ראוי אף כל ראוי כמבואר שם, אבל בפנימי לא כתיב זה וממילא דכל הנוגע בהם יקדש כולל הכל בין ראוי ובין שאינו ראוי. ערוה"ש שם

²⁵ וה"ה קטורת שאין זרה תרד כדלעיל סעיף מ"ז. וי"ל דקמ"ל רבותא דהו"א דקטרת זרה של יחיד ראוי למזבח החיצון כדאשכחן בנשיאים עיין במנחות נ' ב' יעו"ש היטב. הר המוריה שם.

²⁶ משמע שבפנימי למרות שהיא זרה לא תרד. וכ"כ בהר המוריה

²⁷ יחיבו טעמא בגמרא משום דמזבח הפנימי כלי שרת ופירש"י שהוא כלי שרת ונמשח עם המשכן. כס"מ שם

²⁸ מיהו יש לדקדק כיון דהוי לאו מפורש בסוף פרשה תצוה: לא תעלו עליו קטרת זרה ועולה ומנחה ונסך לא תסכו עליו, איך אפשר לומר דלא תרד. ולא מיבעיא למאן דס"ל אי עביד לא מהני, אלא אפילו למאן דס"ל אי עביד מהני מ"מ מילתא דתמיהא לומר כשהעלה על מזבח הפנימי אימורין או בשר העולה או קומץ מנחה או קטרת זרה שייבא אש ממזבח החיצון ויקטירם שם דהא בעניין אחר אי אפשר. וצ"ל דהתורה עצמה גזרה כן מדכתבה: כל הנוגע בהם יקדש, וה"פ אף על פי שאמרתי לך לא תעלו עליו וגו' מ"מ אם העלו יקדש ומוכרח להביא אש ממזבח החיצון ולהקטירן שם, ולכן אפילו קטרת זרה שאינו ראוי לא למזבח החיצון ולא למזבח הפנימי אם עלה לא ירד. ויראה לי דאע"ג שמקדש אף שאינו ראוי מ"מ דברים שאינן בגדר קרבן כלל כגון שהעלה תרנגולת או אווז או עופות שאינן תורים ובני יונה או שהעלה איסורי מזבח כמו רובע ונרבע וכיוצא בהם אין המזבח הפנימי מקדשן, דזה שרבתה תורה שאינו ראוי זהו בפרטי הדינים מיהו עכ"פ בני קרבן הם,

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו כך הכבש ושאר כלי השרת מקדשין את הראוי להם שהרי נאמר בכלים (שמות ל פסוק כט) פֶּלַח הַנִּגְעַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ, משיגיע לכבש דבר הראוי לו לא ירד ואף על פי שנפסל, וכן כשיגיע לכלי שרת כל דבר הראוי לו²⁹ מתקדש³⁰, ולא יפדה לעולם³¹ ואף על פי שנפסל.

ב. הדם

דם שעלה על המזבח³², בין שלן הדם ובין שהוא ביומו³³, אם עלה לא ירד.

ג. הזבח כשר ונסכים פסולין הנסכים כשירים והזבח פסול אפי' זה וזה פסולין הזבח לא ירד והנסכים ירדו

אבל כל שאינם בני קרבן לא קרינן בהם כל הנוגע בהם יקדש מידי דהוה אעצים ואבנים, וכן בהמה חיה או תורים ובני יונה היין ירדו. ערוה"ש שם ד ה
²⁹ לכאורה מנמי כאן מוכח שמקדש גם שאינו ראוי לו שהרי מהאי טעמא דהוי כלי שרת הפנימי מקדש גם את שאין ראוי לו, ואולי כונת רבינו ראוי לו הכונה בשיעורו אך אם יותר משיעורו אינו מתקדש וכדלהלן ממל"מ, ועיין בבית אל ומעשה רקח דס"ל שמזבח פנימי עדיף מכלי שרת כיון שהוא כלי שרת ונמשח עם המשכן כמש"כ רש"י. אולם באו"ש כתב "אבל שאינו ראוי להם לא מקדשי כלי שרת, והא דמזבח פנימי מקדש קומין מנחה (זבחים כ"ז ע"ב), משום דהוי כלי שרת, פירושו משום דראוי לכלי שרת, שהקומין מתקדש בכלי שרת, לכן גם מזבח פנימי מקדשו, וכן כתב רש"י פסחים (דף ל"ד ע"ב ד"ה טמאות) דאין כ"ש מקדשין רק הראוי להם כמזבח יעו"ש. וצ"ב הך שמועה דזבחים דף כ"ז ע"ב קמורת זרה, ואכמ"ל". ובערוה"ש שם ז תי' ביאור העניין כן הוא, דמזבח הפנימי שאינו מקדש דבר שאין לו שייכות כלל, וכן הוא בכלי שרת דכל כלי שרת יש לה רק שייכות אחת ושאר דברים אין לה שייכות כלל, כמו כלי הלח שאין מקדשין את היבש מפני שאין לו שייכות כלל בהיבש וכן להיפך והוי דומיא דמזבח שאינו מקדש תרנגולים וכיוצא בהם, וזה שבמזבח הפנימי מתקדש גם בשאינו ראוי לו הכוונה שאינו ראוי לו אבל ראוי למזבח החצון כמו עולה ומנחה מפני ששם מזבח אחד הוא דסוף סוף שניהם להזאה ולהקטרה אלא דזה בבעלי חיים וזה בקמרת, אבל כלי שרת אינה ראויה לדבר שלא נתייהדה כמ"ש הרמב"ם בפ"י משנה זו וז"ל: שיהיה אותו דבר ראוי לאותו כלי, עכ"ל, כלומר דאם אינו ראוי לאותו כלי אין לו שייכות כלל ודמי לעצים ואבנים למזבח וכמ"ש.

³⁰ דע דהא דקיי"ל דכלי שרת מקדשין כל דבר הראוי להם מ"מ כל דבר שיש לו שיעור ונתן בכלי שרת יותר מכשיעור לא נתקדש כלל, זה מתבאר בסוגיא דס"פ לולב וערבה (דף מ"ט) דפריך בגמ' ואמאי נייתי במקודשת ואמר זעירי אין שיעור למים כו' משמע דאם היה שיעור למים אינם ראויים לכלי ואין הכלי מקדשין וכמו שפירש"י שם וחוקיה ורבי ינאי כולם מודים בדין זה כמבואר שם. מל"מ שם.

³¹ אבל ליקרב על המזבח אינו מקדש בקידוש פסולין, ערוה"ש שם ה

³² רמב"ם שם הלכה ז

³³ לקומי הלכות שם מז. ובזבח תודה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת זבחים

הזבח הפסול³⁴ והנסכים הפסולים שעלו למזבח, הזבח לא ירד כמו שביארנו מפני שהוא ראוי לאשים, והנסכים ירדו, וכן נסכים הבאים בפני עצמן שנפסלו ועלו ירדו.

דף פג:

א. שאין ראוי לו לא ... למעוטי קמצינ שלא קידשו בכלי

וכן קומי³⁵ המנחה שלא נתקדש בכלי שרת, וכל איסורי המזבח שעלו ירדו, לפי שאינן ראויין מתחילתן.

ב. אימורי קדשים קלין שהעלן לפני זריקת דמן לא ירדו נעשו לחמו של מזבח

אימורי קדשים³⁶ קלים וכל שכן קדשי קדשים³⁷, שהעלן קודם זריקת דמים למרות שלא הובררו עדיין לחלק גבוה למזבח ואפילו מעילה אין בהם, לא ירדו, שהרי נעשה לחמו של מזבח.

ג. לאהדורי פוקעין הוא דאתא

איברים שפקעו³⁸ מעל המזבח אם יש בהן ממש אפילו פקעו אחר הצות הלילה יחזיר, שנאמר (ויקרא ו פסוק ב) על המזבח כל הלילה עד הבקר וגו', ואם אין בהם ממש אפילו פקעו קודם הצות לא יחזיר, נתחרך הבשר ויבש עליהן כעין ופקעו קודם הצות יחזיר אחר הצות לא יחזיר.

ד. ענולי עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר ענולי קטורת

³⁴ רמב"ם שם הלכה יד

³⁵ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה ה

³⁶ רמב"ם שם הלכה יב

³⁷ כס"מ וכן דעת תוס' ושאר ראשונים

³⁸ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ו הלכה ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

קמרת³⁹ שפקעה מעל המזבח אפילו קרטיין שבה אין מחזירין אותן.

ה. עולת העוף פסולה ... קמצים שקדשו בכלי ... ירדו

קומיין⁴⁰ המנחה שלא נתקדש בכלי שרת, שעלו ירדו לפי שאינן ראויין מתחילתן.

כבר התבאר לעיל דף סט. שעוף שמלקן⁴¹ זר ועלה לא ירד⁴², וקומיין המנחה שקמצו זר ועלה ירד אף על פי שזה פסול וזה פסול קומיין זה כאילו לא נתקדש כלל⁴³, ואחד הזר ואחד שאר הפסולים⁴⁴. וי"א⁴⁵ שאף עוף שמלקן זר ירד.

³⁹ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ג הלכה ב

⁴⁰ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה ה

⁴¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה טו

⁴² צ"ע קצת הא זה דוקא למ"ד דיש עופות בבמה אמנם למ"ד אין עופות בבמה אה"נ דמלקה זר תרד ולכאורה משמע הסוגיא דזבחים קי"ז דאין עופות ומנחות קרבים בבמה ויש לעיין לכאורה היטב בזה.

⁴³ קומיין המנחה שקמצו זר ועלה ירד כאילו לא נתקדש כלל אף על פי שזה פסול וזה פסול. כס"מ

⁴⁴ [בפרק הטאת העוף (דף ס"ט) כתבו התוס' ז"ל דהיינו לר"ש אבל לר' יהודה ירד כמו לילה ויוצא ודרום דעבודת דם לא יליף רבי יהודה מדמה ע"כ. כלומר דבפרק המזבח מקדש (דף פ"ד) איפליגו ר' יהודה ור"ש גבי אם עלו לא ירדו דר' יהודה סבר שנשחטה בלילה ונשפך דמה ויצא דמה הויין לקלעים אם עלתה תרד מתלת מיעוטי דאיתא התם ואמרו שם יוצא יליף מבמה ודם לא יליף מבמה משמע דדם לא יליף מבמה ורבינו ז"ל אינו סובר כן דהוא פסק לעיל בפרק זה כר"י וכאן פסק דלא ירד משום דילפינן מבמה כדאמרינן בפרק הטאת העוף והוא סובר דאפילו עבודת דם ילפינן מבמה אלא שאני התם גבי אם עלו דירדו בפ' המזבח מקדש דאיכא תלתא מיעוטי ומסתבר ליה לר"י לאוקומי חד מינייהו בדם דלא ילפינן מבמה כיון דאיכא מיעוטא אבל היכא דליכא מיעוטא ילפינן. לח"מ

⁴⁵ עיין שם בתוס' ד"ה מליקת זר וכו' שכתבו דזהו אליבא דר"ש אבל לר' יהודה תרד כמו לילה ויוצא ודרום יעו"ש היטב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

